

A. Johansen: Den ærede Ordfører (Stensballe) fandt ikke Anledning til at knytte mange Udtalelser til de Bemærkninger, jeg fremsatte. Om man deraf maa udlede, at de har været saa værdiløse, at de ikke er værd at besvare, eller de har været af den Art, at de ikke *kunde* imødegaaes, skal jeg lade andre dømme om. Tendensen i den ærede Ordførers sidste Udtalelser var jo nærmest at tale om noget andet end det, der foreligger. Det er noget, som ikke er helt ukendt, at naar en Ting er ubehagelig for en, saa snakker man om noget andet.

Det var det lille Spørgsmaal om de 2 Mill. Kr., der gav mig Anledning til at bede om Ordet paa ny. Hvis det nu var en tilfældig Udtalelse, vilde jeg have tilgivet den ærede Ordfører, at han havde brugt dette Tal som et Eksempel, men den ærede Ordfører brugte tilnærmelsesvis samme Tal i Fjor for at paavise, at Kommunernes Gevinst ved at faa en Lov som denne gennemført ikke var saa stor som angivet i Lovforslaget. Derfor kan denne Udtalelse ikke være nogen Tilfældighed; dette Tal maa hvile paa et eller andet; enten hviler det paa, som jeg gjorde opmærksom paa før, at Socialhjælpen ydes saa karrigt rundt omkring — jeg maa have Lov til at sige, at det navnlig er ude omkring paa Landet, at den Understøttelse, de arbejdsløse faar, ligger langt under en Trediedel —, eller ogsaa har den ærede Ordfører villet forebringe Kommunerne, at de ikke havde saa stor Gevinst af Gennemførelsen af dette Lovforslag, som Forholdet virkelig er, for det Argument, som den ærede Ordfører anførte, nemlig at der er arbejdsløse, som ikke kan faa Socialhjælp, betyder ikke saa meget. Der findes ganske vist saadanne arbejdsløse, men deres Antal er procentvis saa ringe, at det hverken kan rokke ved det ene eller det andet af de Beløb, Lovforslaget omhandler, eller i det hele ved de 6,6 Mill. Kr. Jeg erkender, at det sker, at en arbejdsløs er gift med en Hustru, som har saa meget i Indtægt, at det kan faa Virkninger med Hensyn til Socialhjælpen, men jeg vover at paastaa, at Tallet er meget ringe. Derfor har jeg fundet det nødvendigt endnu en Gang at slaa fast, at det ikke alene er de arbejdsløse, som de konservative Partier her i Tinget gaar imod, de gaar ogsaa imod Landets Kommuner, og det er ingen Overdrevelse — der er vel ingen, som fra den Side vil prøve paa at imødegaa det —, naar jeg siger, at Landets Kommuner trænger til en hvilken som helst Haandsrækning med Hensyn til deres Administration og deres Økonomi.

Den ærede Ordfører nævnte, at af de 25 000 var de 23 000 faste Medhjælpere. Jeg vil tro, at man ved Begrebet fast Medhjælp i høj Grad tænker paa dem, der skal have Kost og Logi paa Stedet, og det er kun en yderligere Understregning af, at det er dem, der ønsker at stifte eget Hus og Hjem og leve Familieliv som andre Mennesker, selv om det er nok saa ringe, der skubbes til Side ude paa Landet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Socialreformen og dens Forudsætninger vil jeg gerne sige, at for det første er Paastanden om disse Forudsætninger imødegaaet saa eftertrykkeligt i Fjor af den daværende Socialminister, at det forekommer mig, at af dem, der deltog i Diskussionen, var det den ærede Ordfører, som til syvende og sidst manglede Svar. Den Kendsgerning, at der er vedtaget ekstraordinære Love efter Socialreformens Gennemførelse, fordi man fandt det nødvendigt, behøver dernæst ikke at bevises. Jeg synes, at man kunde høre op med at bruge den Paastand, at der efter Socialreformens Gennemførelse ikke længer trænges til ekstraordinære Love. Jeg vil tro, at den Tid, der er gaaet siden Socialreformens Gennemførelse, har dokumenteret ikke alene paa dette Omraade, men paa snart sagt et hvilket som helst Omraade, at vi næsten hver Dag staar over for Trangen til ekstraordinære Love.

Socialministeren (Ludvig Christensen): Jeg vil gerne sige til det ærede 4de Medlem for 5te Kreds (K. Pedersen), at jeg har ikke kritiseret Sogneraadforeningerne. Jeg har derimod forsøgt — og det maa jeg have Lov til, det vil enhver gøre, som har blot mindste Begreb om, hvordan man skal behandle Statistik — at se bag ved Tallene, se, hvad der laa i dem, og det Resultat, jeg er kommet til efter at have kigget bag Tallene, saa godt som jeg har været i Stand til at gøre det, har hverken det ærede 4de Medlem for 5te Kreds eller den ærede Ordfører for Flerpartiet (Stensballe) gjort mindste Forsøg paa i Realiteten at rokke ved. Det er det, der er afgørende. Saa maa man ikke af den Kendsgerning, at jeg ud fra den Værdi, jeg for mit Vedkommende maa tillægge Tallene, kommer til et Resultat, som ikke netop falder sammen med den Opfattelse, de Herrer har, slutte, at jeg skulde kritisere selve Undersøgelsen eller Sogneraadforeningerne eller Statistisk Departement. Hvis man ikke i alle den Slags Sager foretager en fornuftig Undersøgelse af, hvad der ligger bag Tallene, er jeg